

KARÁCSONYI ÉGZENGÉS



2014. 12. 20-án, az ünnepre való készülődés közben furcsa morajra lettem figyelmes. Honnan jön? Talán valami erős gépezet? De ilyen hosszan?... A csillárra néztem. Nem mozgott...

Tovább füleltem, majd megállapítottam, hogy az alapzajon túl – ami egy zsúfolt városra jellemző – valami mást hallok. Az ablakhoz léptem, és kinyitottam. A furcsa morajlás ismétlődött.

Égzengés! – jutott el végre a tudatomig, majd megbizonyosodtam róla, hogy tényleg azt hallom... S akkor lelkemben megszólalt a Hang:

*Karácsonyi égzengés,
mennydörög az Úr Szava.
Ó, Uram, ki érti ezt?
Ki érti, aki egyáltalán meghallja?*

*Elmondom hát, írjad gyermekem...
Lelketekbe mélyen belenéztem!*

*Születésemre készültök tülekedve,
S nem veszítek észre: hatalmas szellemi harc folyik világszerte,
S titkon mélységbe fordul a világ sorskereke!...*

*„Legyen békés az ünnep!” – kívánjátok,
S alig vagytok, kik szívből ezt gondoljátok!
Ó, gyermekeim!
Bűnt halmoztok bűnre,
A múlt sötétségét,
Megrakodva toljátok át gyermekeitekre,
Minden rosszat – feloldás helyett! – tovább görgetve!
Nézz le ember, nézzél lényed legmélyére,
Törjön felszínre onnét lelked feketesége!
Fordulj Irgalmamhoz, mert ütött az óra,
Készüljön a világ a „Napfordulóra”!
Szavam elhangzott, visszhangozza az Ég,
Meváltó Uratok Oltárra lép!”
Ámen.*

„... Az ott álló nép ennek hallatára azt gondolta, hogy mennydörgött. Némelyek azonban azt mondták, „Angyal beszélt vele.” Jézus fölvilágosította őket: Nem értem hallatszott e szót, hanem tiérettetek. Ítélet van a világ felett, most vetik ki fejedelmét. ... Már csak rövid ideig van veletek a Világosság. Járjatok a világosságban, amíg a tiétek, különben elborít a sötétség. Aki sötétségben jár, nem tudja hová megy. Amíg veletek van a Világosság, higgyetek a Világosságban, hogy a Világosság Fiai legyetek.” ... (Jn. 12 / 29-32. és 12 / 35-36.)

2014-12-20.

Lejegyezte: M.G.Mária